

Geachte mevrouw [A]

Ik wil reageren op wat uw raadvrouw aan mijn raadvrouw schreef. Ik ga ervan uit dat de per email verzonden brief met uw goedkeuren verstuurd is en dat u en de heer [B] er net zo over denken als in de brief d.d. 14 oktober jl. verwoord. Uw advocaat schreef:

Uw cliënt lijkt niet in te zien dat de aard van zijn nevenactiviteiten een gevaar voor de verantwoorde patiëntenzorg oplevert. Uw cliënt trekt immers een vergelijking tussen het standpunt van cliënte in dezer en de wijze waarop in de maatschappij anno 1930 werd omgegaan met homoseksualiteit. Uw cliënt gaat er in deze vergelijking aan voorbij dat pedofilie strafbaar is op grond van artikel 244 en 245 Sr.

Deze redentatie slaat als een tang op een varken.

Ik trok in mijn brief een terechte vergelijking (naast die over de PVV'er¹). Namelijk het ontstaan van mogelijke onrust omdat een werknemer uitkomt voor een seksuele voorkeur die op het moment van uitkomen niet breed geaccepteerd is in de maatschappij. Zelf noem ik mij niet zo gauw pedofiel daar ik niet zo in die hokjes denk. Ik val zowel op boven als op onder de zestien en op beide geslachten. Deze nuance komt in de massamedia niet snel over daar zij zich over het algemeen zonder hokjes geen raad weten.

Dat pedofilie strafbaar is klopt niet, daar pedofilie in woordenboeken omschreven staat als een seksuele voorkeur en niet als een daad. De inhoud van artikel 244 en 245 Sr. zijn mij bekend. Alleen heeft iedere werknemer het recht om te pleiten voor wetsveranderingen en hij of zij dient daarvoor niet gediscrimineerd te worden.

Homoseksuele handelingen waren eeuwen lang niet geaccepteerd en het leidde nogal eens tot de brandstapel. Pas met de overheersing van Napoleon in Nederland verdween de strafbaarstelling op homoseksuele (en zelfs pedoseksuele) handelingen. Nadat Napoleon was vertrokken zijn er weer bepalingen gekomen gericht tegen homoseksuelen. Een totaalverbod op zulke contacten haalde het niet in de politiek maar wel werd artikel 248bis in 1911 ingevoerd. Dit artikel verbood homoseksuele contacten met personen onder de 21 jaar. Dit terwijl voor heteroseksuele contacten een leeftijdsgrens van 16 jaar gold. (Binnen het huwelijk gold nog een lagere leeftijdsgrens overigens.) Dit artikel werd pas in 1969 afgeschaft. Homo-activisten van het eerste uur hebben felle strijd geleverd tegen de invoering van dit artikel als wel om dit artikel daarna afgeschaft te krijgen. In de jaren voor de Tweede Wereldoorlog heeft bijvoorbeeld de heer Jacob Schorer² (1866-1957) fel gestreden tegen deze wet. Naast dit beruchte wetsartikel konden homoseksuelen moeilijk in contact met elkaar komen vanwege het maatschappelijke taboe dat erop rustte. Ze waren vaak aangewezen op anonieme contacten in parken, bossen en bij pisbakken in de grote steden. Aangezien seks in het 'openbaar' strafbaar was (en is) kon de zedenpolitie op vrijwel alle homoseksuelen jagen en dat deed men dan ook zeer fel. In Duitsland was alle homoseksualiteit strafbaar en deze wet was nog aangescherpt door ene Adolf Hitler. Deze wet bleef bestaan tot aan begin jaren 1970! En tot 1994 in de voormalige DDR. In Groot Brittannië werd de leeftijdsgrens voor homoseksuele contacten pas in 1999 gelijkgetrokken met die voor heteroseksuele contacten. In Nederland werden homoseksuelen gecastreerd tot begin jaren 1970. De Nederlandse homovereniging COC pleitte in 2001 voor een leeftijdsgrens van 12 jaar onder bepaalde voorwaarden.³ En vele anderen in het verleden ook; nogal eens voor afschaffing van de hele zedenwetgeving.⁴

Homo-activisten van vroeger, waaronder de heer Schorer, zou u zonder pardon te kennen hebben gegeven dat zij niet meer op de afdelingen mochten komen met het argument dat 'de aard van [hun] nevenactiviteiten een gevaar voor de verantwoorde patiëntenzorg oplevert'.

Dit ontkennen betekent dat u of dom bent in deze, of liegt. Meer smaken zijn er niet.

De ex-voorzitter van GroenLinks, Herman Meijer zei ooit eens ook wel op een knaapje te kunnen vallen van 12 jaar. Later werd hij voorzitter van Art. 1: de landelijke vereniging ter voorkoming en bestrijding van discriminatie op alle gronden. Ik vraag me wel eens af wat hij van deze hele zaak zou vinden.

Art 1. Allen die zich in Nederland bevinden , worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht **of op welke grond dan ook**, is niet toegestaan.

U beweert trouwens dat ik voor 17,5 uur in dienst ben en niet voor 26 uur zoals mijn advocaat stelt.⁵ Toch gaat u in uw schikkingsvoorstel voor wat betreft de WW-uitkering wel met 26 uur akkoord. Er kan er maar één gelijk hebben. Vasthouden aan 17,5 uur voor het geval ik blijf en 26 uur melden aan het UWV is tegenstrijdig. Anders gezegd: dit is fraude.

Een schikkingsvoorstel met zwijgplicht gaat me hoe langer ik er over nadenk meer en meer tegenstaan. Zeker jullie niet (willen) inzien te discrimineren. Ik vind de zaak te belangrijk om buiten de media te houden. Deze zaak leent zich goed voor een maatschappelijk debat. Hoe denken de veelal anonieme 'reaguurders' op GeenStijl over deze zaak, hoe denken columnisten van de NRC of van de Volkskrant (ooit genuanceerde kranten) over deze zaak, en wat te denken van politici en last but not least: hoe denken discriminatiebureau's hierover? Ik kan niet leven met het feit dat ik mezelf moet verbergen op mijn werkplek van de bewoners en bezoekers. Ik weiger simpelweg de rol van untermensch te vervullen en zal zoals ik al 8 jaar doe gewoon op de afdelingen komen. Ik heb in 2006 beloofd de naam van de instelling waar ik werk niet in de media te noemen. Hier zal ik mij aan blijven houden.

Met vriendelijke groet,

Marthijn Uittenbogaard

noten

- 1) Zie hiervoor de brief van 4 oktober 2010: Werksituatie_Marthijn_Uittenbogaard_2.pdf
- 2) Jacob Schorer was een homo-activist waarnaar de Schorerstichting is vernoemd. Zie <http://www.schorer.nl>
- 3) COC Nota over seksuele activiteiten van jeugdigen (12-16 jaar) (2001): <http://www.martijn.org/page.php?id=111010>
- 4) COC-petitie zedelijkheidswetgeving (1987): http://www.martijn.org/info/COC-petitie_1987.html
& Petitie inzake leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving (1979): http://www.martijn.org/info/1979_001.html
- 5) Uit brief van 16 oktober 2010: "Allereerst van mening dat cliënt een arbeidsomvang heeft van 26 uur. Nogmaals cliënt is ongeveer in het voorjaar van 2008 gevraagd om -naast zijn gebruikelijke werkzaamheden in de middagen- de donderdag en vrijdagochtend te werken en hij heeft aan dat verzoek gehoor gegeven. Er is geen afspraak gemaakt over een eventuele tijdelijkheid van deze afspraak. Feitelijk is de arbeidsovereenkomst, zeker gelet op het rechtsvermoeden 7:610a en b BW, dus een dienstverband voor onbepaalde tijd van 26 uur per week. Weliswaar is deze situatie vervolgens ongeveer na verloop van tijd vastgelegd in een schriftelijke tijdelijke arbeidsovereenkomst maar er was dus al een dienstverband voor onbepaalde tijd. Gelet op de Ragetli regel en de CAO artikel 2.2 lid 3 dat aangeeft dat een tijdelijke dienstverband slechts voor maximaal een jaar kan worden aangegaan nu geen van de uitzonderingssituaties zich hier voordoen. Kortom, cliënt heeft een dienstverband van 26 uur per week en het voorstel is hierop ook gebaseerd."